

[Aksel Larsen.]

hed, at vi har en fremmed Minoritet inden for Landets Grænser, bevirker i allerhøjeste Grad, at Spørgsmaalet om alvorlige Begivenheder i denne Del af Verden er særdeles aktuelt.

Jeg har ogsaa Indtrykket af, at der er ved at vokse en Forstaaelse, en rigtig Forstaaelse, af denne Situation frem ogsaa inden for Regeringspartiernes Kredse, og jeg kan i denne Forbindelse henvise til en meget bemærkelsesværdig Artikel med Fleming Madsens Navn under i sidste Nummer af „Rød Ungdom“. Jeg tror, det vilde være værdifuld Lektüre ikke alene for de her tilstedeværende Medlemmer af Regeringspartierne, men for alle Medlemmer af dette høje Ting. Hvis der i øvrigt er nogen, der er i Tvivl om, at der skal andre Ting til end Anskaffelse af Statslagre eller Ansvarlighed eller Afskaffelse af Valutacentral, saa opfordrer jeg til, at man læser en Forsideartikel af Gaarsdagens Nummer af „Nord-schleswigsche Zeitung“, en Boganmeldelse, som jeg skal afstaa fra at komme nærmere ind paa af Grunde, der er forstaaelige for enhver, der ved, hvor svært det er at faa Lov til fra denne Talerstol at beskæftige sig med udenrigspolitiske Forhold. Men jeg vil sige, den paagældende Boganmeldelse i „Nord-schleswigsche Zeitung“ er god at faa Forstand af.

Jeg kan ikke se, at det her foreliggende Lovforslag tager synderligt Hensyn til den opstaaede uhyre skærpede og farlige Situation.

Maa jeg først komme med et Par Bemærkninger om selve denne Bevilling, der stiller 50 Mill. Kr. til de forskellige Ministres Raadighed til Foretagelse af visse Anskaffelser, Indkøb o. lign. For en Maanedes Tid siden stod den socialdemokratiske Gruppes Formand i denne Sal, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, paa et Møde i Esbjerg og forkyndte, at det vilde være Landets rene Ruin, hvis man forsøgte at fremskaffe, var det 40 eller 50 Mill. Kr., til Hjælp for de fattigste her i Landet. Det ærede Medlem docerede den mærkværdige Teori, at 50 Mill. Kr. var lig normal Rente af 3 Milliarder, og hvis man vilde bevilge 50 Mill. Kr. til de fattige, saa vilde det bevirke, at hele Erhvervslivet gik i Staa, for saa trak man 3 Milliarder ud af det. Jeg havde jo mine

Tvivl om denne Teoris Rigtighed, og jeg ser nu gennem dette Forslag fra Finansministeren, at ogsaa Regeringen mener, Teorien er forkert: man kan udmærket vel bevilge 50 Mill. Kr., uden at der derfor er Fare for, at hele Erhvervslivet gaar i Staa og at Danmark gaar sin økonomiske Ruin i Møde. Hvis man saa endda vilde føre den nyvundne Erkendelse videre ogsaa paa andre Felter og erkende, at saa kunde det maaske ogsaa lade sig gøre at fremskaffe de fornødne Midler til Hjælp til de fattigste her i vort Samfund, ja, saa vilde meget være vundet.

Men det er desværre ogsaa omtrent alt, hvad jeg kan sige af godt om dette Lovforslag, og jeg indrømmer, at det er ikke saa meget. Selvfølgelig skulde man i Almindelighed ikke have noget imod, at der foretages Indkøb og Oplagring af vigtige Ting, som man ikke selv producerer herhjemme og vanskeligt vil kunne fremskaffe under urolige Forhold.

Nu er det imidlertid saadan, at hele dette Lovforslag bliver forskelligt interpreteret i de forskellige Regeringsblade, men man bevarer unægtelig et blivende Indtryk af, at det egentlig ikke, bortset fra den eventuelle Bevilling til Gennemførelse af den Luftværnslov, hvorom Forslag ligger til Behandling paa Rigsdagen, gaar et Skridt videre i nogen Retning fra, hvad der tidligere er gennemført, og hvad de to Regeringspartier er enedes om i Fjor. Man faar med andre Ord det Indtryk, at dette er trods alt kun en Videreførelse af det, som er Det radikale Venstres eller dets ledende Folks Synspunkt vedrørende Danmarks Indenrigs- og Udenrigspolitik. Og saa er det, man spørger sig selv: Den egentlige drivende Aarsag til, at i hvert Fald det radikale Parti er gaaet med til dette Forslag, er det, at man ønskede at begynde paa at træffe visse af Tiden nødvendiggjorte Foranstaltninger, eller er det, at man ønskede at gøre det lettere at opfylde Tysklandstraktaten gennem Bevilling af Midler til Indkøb af de Produkter, der er skitseret i Lovforslaget? Jeg mener, det efter den Politik, der er gennemført hidtil, og som Udenrigsministeren staaer som Repræsentant for — daarlige Politik efter min Mening —, er berettiget at stille dette Spørgsmaal, selv om jeg samtidig erkender,